

Педагогічна освіта

УДК [378.011.3-057.87:005.584.1]:[378.091.2:005.336.3]

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17253781>

Моніторинг якості освіти у вищій школі як інструмент стратегічного управління

Швець Оксана Вікторівна

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри дошкільної та початкової освіти

Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія

ім. Тараса Шевченка, м. Кременець, Україна

<https://orcid.org/0000-0001-7120-9299>

Прийнято: 15.09.2025 | Опубліковано: 30.09.2025

***Анотація:** У статті проаналізовано важливість забезпечення якості освіти у закладі вищої освіти. Акцентовано увагу, що якість освіти слід розглядати крізь призму її відповідності запитам споживачів, оскільки такі запити нерідко є лише відображенням загальних суспільних тенденцій, що породжують слабкість демократичних процедур, тому створення ефективної системи моніторингу стає надзвичайно складним завданням. Наголошено, що ключову роль у цьому відіграє моніторинг якості освіти.*

Визначено мету моніторингу (забезпечити зворотний зв'язок для всіх учасників освітнього процесу, що дозволяє вносити чіткі та послідовні зміни в реалізацію освітньої програми задля покращення її результатів), структуру моніторингу (аналіз, оцінку та прогнозування освітніх процесів; методи збирання і обробки релевантної інформації; формування рекомендацій для корекції освітньої чи інших видів діяльності в закладі вищої освіти), завдання

моніторингу якості освіти на рівні ЗВО, принципи моніторингу якості освіти (систематичність, системність, доцільність, об'єктивність, прозорість, відкритість, безпеку персональних даних та своєчасність), об'єкти та учасники моніторингу у закладі вищої освіти. Зауважено, що моніторингу сприяє створенню комплексної системи управління якістю освіти, його ефективність залежить від чіткості критеріїв та повноти отриманих даних. Наголошено, що під час проведення моніторингу важливо розрізняти реальну політику відкритості ЗВО та практики недобросовісного самопіару. Представлено рекомендації щодо організації моніторингу якості вищої освіти (відкритість ЗВО перед суспільством через сайт закладу, забезпечення безперервності моніторингу, врахування можливих суперечностей між процедурами, які номінально спрямовані на забезпечення якості освіти та реалізацію права людини на здобуття освіти, процедура моніторингу повинна мати здатність не лише давати об'єктивну оцінку рівню якості освіти в конкретному ЗВО, а й аналізувати загальну ефективність урядової політики щодо галузі вищої освіти, популяризація академічної доброчесності).

Ключові слова: моніторинг, якість освіти, здобувач вищої освіти, заклад вищої освіти, моніторингові дослідження, сектор моніторингу якості освіти.

Monitoring the quality of education in higher education as a strategic management tool

Shvets Oksana Viktorivna

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Preschool and Primary Education
*Kremenetsk Regional Humanitarian and Pedagogical Academy
named after Taras Shevchenko, Kremenets, Ukraine*

<https://orcid.org/0000-0001-7120-9299>

***Abstract:** The article analyzes the importance of ensuring the quality of education in a higher education institution. It is emphasized that the quality of education should be considered through the prism of its compliance with consumer demands, therefore, the creation of an effective monitoring system becomes an extremely difficult task, since such demands are often only a reflection of general social trends that give rise to the weakness of democratic procedures. It is emphasized that monitoring the quality of education plays a key role in this.*

The purpose of monitoring is determined (to provide feedback to all participants in the educational process, which allows making clear and consistent changes in the implementation of the educational program in order to improve its results), the structure of monitoring (analysis, assessment and forecasting of educational processes; methods of collecting and processing relevant information; formulation of recommendations for correcting educational or other types of activities in a higher education institution), the tasks of monitoring the quality of education at the HEI level, the principles of monitoring the quality of education (systematicity, consistency, expediency, objectivity, transparency, openness, security of personal data and timeliness), objects and participants of monitoring in a higher education institution.

It is noted that monitoring contributes to the creation of a comprehensive system of education quality management, its effectiveness depends on the clarity of the criteria and the completeness of the data obtained. It is emphasized that during monitoring it is important to distinguish between the real policy of openness of the HEI and the practice of unfair self-PR. Recommendations are presented on the organization of monitoring the quality of higher education (openness of HEIs to society through the institution's website, ensuring continuity of monitoring, taking into account possible contradictions between procedures that are nominally aimed at ensuring the quality of education and the implementation of the human right to education, the monitoring procedure should have the ability not only to provide an objective assessment of the level of quality of education in a particular HEI, but also

to analyze the overall effectiveness of government policy in the field of higher education, popularization of academic integrity).

Keywords: *monitoring, quality of education, higher education applicant, higher education institution, monitoring research, education quality monitoring sector.*

Постановка проблеми. Проблематика створення ефективної системи моніторингу освіти, як ключового компонента забезпечення якості вищої освіти, займає вагомe місце серед пріоритетних завдань освітньої сфери. Її важливість можна порівняти з питаннями реорганізації механізмів фінансування освіти та розбудови оптимізованої системи ухвалення управлінських рішень в Україні. Окреслені аспекти нерозривно взаємопов'язані, а їх синергія є критичною для підвищення ефективності освітньої галузі в закладах вищої освіти в Україні. В умовах воєнного стану можемо відзначити, що відсутність дієвої системи моніторингу якості вищої освіти створює значні бар'єри на шляху до формування адекватних механізмів фінансування, а також перешкоджає впровадженню раціональних управлінських рішень у закладах вищої освіти. Висунуті практичні ідеї щодо створення нової моделі фінансування без інтеграції системи моніторингу залишаються лише декларативними й не здатні забезпечити практичних змін в вищій школі. Таким чином, перехід від жорсткої централізованої державної регуляції в освіті має початок в Україні, але потребує значних змін на шляху досягнення прогресивних та позитивних змін в освіті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті національного наукового дискурсу вагомe значення мають дослідження (Н. Антіпової [1], В. Білецької [2], Ковальчук та Т. Кравчук [12], В. Кручек [14], Т. Лукіна [17], С. Люльчак [20], В. Примак [20], Т. Савченко [18], О. Швець [19], Г. Штангрет [20] та ін.), які висвітлюють широке коло тем: моніторинг як пріоритетне забезпечення ефективної освіти в Україні, специфіку моніторингу якості вищої освіти в Україні, структуру та принципи моніторингу якості професійної освіти

в умовах змішаного навчання, особливості моніторингу якості вищої освіти в контексті якісних показників, їх забезпечення у закладах вищої освіти, моніторинг якості освіти у вищій школі як засіб підвищення ефективності надання освітніх послуг здобувачам освіти, особливості використання Google Meet в освітньому процесі закладу вищої освіти. Означені науковці спрямовують увагу на ключові аспекти обраної нами проблематики, зокрема, виділяючи вагому роль та потребу в реформуванні стандартів, забезпеченні прозорості під час організації моніторингу в закладах вищої освіти, вказуючи на необхідних кроках для покращення етапів моніторингових досліджень успішності здобувачів вищої освіти в умовах європейської інтеграції.

Розвиток вищої освіти, систем забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти в контексті ідей сталого розвитку представлено в монографії О. Воробйова, В. Лугового та ін. Ними наголошується на пріоритетних завданнях та виділено необхідні кроки, які потрібні для досягнення позитивної динаміки в вищій освіті в контексті реалізації завдань сталого розвитку в умовах сьогодення [4, с. 8]. Специфіку забезпечення якості вищої освіти через національні стандарти та європейські рекомендації, її нормативне забезпечення, використання цифрових ресурсів для дистанційного навчання та етапів моніторингу представлено в працях А. Гервенко [6], М. Дубінкіна [8], М. Жумбей [10], В. Кузьменко [13], Ю. Кучин [15], О. Литвиненко [16], Т. Лукіної [17]. Актуальною стосовно розгляду обраної проблематики є наукова розвідка О. Дроздова, котрий висвітлює особливості формування внутрішніх систем якості освіти, що відображають місії закладів освіти і базуються на принципах вимірюваності результатів, що вкрай важливо для моніторингових досліджень та подальшої їхньої інтерпретації [9, с. 77].

В. Вакуленко розглянуто теоретико-методичні засади розробки інтегрованих стратегій управління якістю освітніх послуг закладів вищої освіти, які забезпечують узгодженість між місією закладу вищої освіти, його

стратегічними пріоритетами та релевантними індикаторами результативності. [3, с. 14]. Наукові пошуки М. Зорі, Г. Акопнян, В. Горбунова висвітлюють сутність поняття «моніторинг успішності студентів», представляють зміст моніторингу, його призначення. Ними визначено, що моніторинг успішності може включати до себе моніторинг креативності, моніторинг активності, моніторинг оцінювання. Розглянувши специфіку використання цифрових інструментів для моніторингу успішності студентів в Україні, вони наголошують, що основними такими інструментами є Mytest, Classroom, Moodle, Google Таблиці, Google Meet, які активно використовуються в українських закладах вищої освіти [11, с. 1]. Дослідження І. Воротникової засвідчують, що моніторинг успішності здобувачів вищої освіти є передумовою формування ефективної парадигми навчання. Це в свою чергу дозволяє реагувати на кризові фактори в освіті [5, с. 43]. Незважаючи на значну кількість досліджень і здобутків у цій галузі, питання щодо визначення критеріїв якості вищої освіти, механізмів моніторингу та особливостей його впровадження в сучасному контексті залишаються недостатньо розкритими і потребують подальшої уваги.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. В умовах сьогодення моніторинг якості вищої освіти ще не став невід'ємною складовою системи професійної підготовки майбутніх фахівців. Він активно впроваджується на рівні закладів освіти в контексті положень кожного конкретно взятого закладу вищої освіти, специфіки організації освітнього процесу в ньому, висвітлюється на рівні сайту закладу тощо, що підкреслює необхідність його подальшого вдосконалення та інтеграції в освітній процес. Вважаємо за доцільне звернути увагу на те, яку роль відіграє моніторинг у забезпеченні якості вищої освіти.

Формулювання цілей статті (постановка завдання): проаналізувати поняття «якість освіти», «моніторинг» та проаналізувати його особливості в

зкладах вищої освіти; креслити рекомендації щодо організації моніторингу якості вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Держава покладає на себе завдання здійснювати моніторинг освітньої діяльності через систематичний збір даних, їх об'єктивний аналіз і прийняття відповідних управлінських рішень. З огляду на вказане, система моніторингу стає ключовим інструментом оцінювання якості вищої освіти, дозволяючи аналізувати ефективність освітнього процесу та визначати шляхи його покращення. Слід зауважити, що якісна освіта є гарантією прогресивного розвитку та конкурентоспроможності здобувачів вищої освіти на сучасному ринку праці. Якість освіти – це «характеристика освітньої системи, яка відображає ступінь відповідності здобутих результатів навчання та умов освітнього процесу встановленим нормативним вимогам, а також соціальним й особистісним очікуванням» [17, с. 1017]. Основним інструментом для оцінки якості освіти виступає моніторинг, що передбачає використання спеціальних методів і засобів для аналізу ефективності системи навчання та, за необхідності, визначення заходів для її вдосконалення. Абітурієнти часто задають собі питання: у якому закладі вищої освіти вони зможуть отримати найякіснішу освіту? Насправді, це питання стосується якості освіти в різних закладах вищої освіти. Відповісти на нього могли б допомогти рейтинги закладів вищої освіти (далі – ЗВО). Такого роду практика – позитивне явище, адже дозволяє порівняти різні заклади вищої освіти, їхні можливості й орієнтуватися у виборі. Щоправда, далеко не кожен рейтинг є надійним. До списків університетів часто потрапляють показники, які не завжди відображають реальну якість навчання та освітнього процесу. Прикметно й те, що в окремих випадках рейтинг може базуватися на взаємовідносинах між ЗВО і організацією, що його склала, а не на результатах об'єктивного моніторингу. Отже, справді довіряти можна лише тим рейтингам, які побудовані з дотриманням чітких критеріїв та стандартів оцінювання. Тут

важливим стає саме поняття та процес здійснення моніторингу. Наголосимо, що основна мета моніторингу – забезпечити зворотний зв'язок для всіх учасників освітнього процесу, що дозволяє вносити чіткі й послідовні зміни у реалізацію освітньої програми задля покращення її результатів. Однак, термін «моніторинг» не має однозначного визначення, зазвичай його трактування залежить від сфери застосування та й моніторинг одночасно належить до обох сфер: науки і практики, що теж ускладнює термінологічне поле дослідження. Моніторинг можна визначити як безперервний процес спостереження за певною діяльністю з метою оцінки її відповідності очікуваному результату чи попередньо поставленим цілям [2]. У контексті освіти це означає аналіз стану освітньої системи та її взаємозв'язок з потребами суспільства, тому його методи і цілі можуть суттєво різнитися. Найчастіше розуміть моніторинг як інструмент аналізу й контролю освітніх програм у закладі вищої освіти. Він спрямований на досягнення певних результатів шляхом періодичного спостереження й обов'язкового зворотного зв'язку. З цієї точки зору моніторингу сприяє створенню комплексної системи управління якістю освіти, однак, слід розуміти, що його ефективність залежить від чіткості критеріїв та повноти отриманих даних. Отож, моніторинг якості освіти можна трактувати як інтегровану інформаційну систему, яка функціонує на основі постійного збирання та аналізу даних щодо стану й динаміки основних параметрів якості освіти з використанням визначених критеріїв. Структурно моніторинг охоплює три функціональні компоненти: аналіз, оцінку та прогнозування освітніх процесів; методи збирання та обробки релевантної інформації; формування рекомендацій для корекції освітньої діяльності в закладі вищої освіти [19, с. 216]. У закладі вищої освіти ефективна організація моніторингу передбачає систематичне отримання актуальної інформації про стан досліджуваних явищ, аналіз їхньої динаміки, виявлення факторів, які впливають на якість освіти, розробку корекційних заходів, а також попередження негативних наслідків на

ранніх етапах. Для реалізації вказаного у ЗВО створюють сектори моніторингу якості освіти. Для прикладу такий функціонує в Кременецькій обласній гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка. Він виконує важливі функції для забезпечення якісної підготовки здобувачів вищої освіти в контексті вимог ринку праці та реалій сьогодення. Основними завданнями моніторингу якості освіти на рівні ЗВО є кілька ключових аспектів: створення набору критеріїв та показників, які дозволяють отримати цілісне уявлення про стан освітнього процесу, а також аналіз якісних і кількісних змін у ньому; систематизація даних про перебіг і розвиток освітнього процесу; забезпечення постійного та наочного представлення інформації щодо процесів, які відбуваються в навчальному закладі; інформаційна підтримка для аналізу й прогнозування стану освітнього процесу, що дає змогу приймати обґрунтовані управлінські рішення [1]. Означені кроки створюють умови для своєчасного запобігання ризикам чи загрозам, що можуть вплинути на ефективне функціонування ЗВО, а також допомагають мінімізувати потенційно негативний розвиток подій під час реалізації освітніх програм різних спеціальностей. Комплексний підхід під час проведення моніторингового дослідження дозволяє розглядати діяльність ЗВО як складну систему взаємодії елементів, що до неї входять. Такий підхід дозволяє представити роботу ЗВО у повному обсязі, також виявити слабкі місця, їхні причини та окреслити комплекс заходів щодо їх усунення в найближчій перспективі, відповідальних за це у ЗВО. Об'єктами моніторингу (за Л. Ковальчук та Т. Кравчук) можуть бути різні аспекти освітньої діяльності: дотримання законодавчих норм у сфері освіти; статистична інформація про учасників освітнього процесу в ЗВО; перебіг освітніх та управлінських процесів у ЗВО під час очного та дистанційного навчання; оцінка результативності різних форм діяльності учасників освітнього процесу (освітньої, виховної, педагогічної, організаційної, управлінської тощо); рівень оснащення ЗВО і умови здійснення його діяльності

(матеріально-технічні ресурси, санітарно-гігієнічний стан, кадрове забезпечення, фінансове забезпечення, нормативно-правова документація, навчально-методичні матеріали тощо) [12, с. 128]. У ЗВО науково обґрунтовані принципи моніторингу якості освіти (систематичність, системність, доцільність, об'єктивність, прозорість, відкритість, безпека персональних даних та своєчасність) виступають базою для оцінки освітніх процесів і стали основою для вдосконалення системи управління в освіті з метою її безперервного розвитку. Вони забезпечують безперервне відстеження тенденцій розвитку освіти, відповідність освітньої діяльності заявленим цілям та виявлення причин відхилень для подальшого покращення. До процесу моніторингу залучаються різні суб'єкти: ті, хто виступає ініціаторами моніторингових заходів; робоча група з організації та проведення моніторингу; фахівці, які забезпечують науково-методологічний супровід; а також учасники дослідження, залучені до опитувань, спостережень або виконання відповідних письмових завдань. На основі аналізу наукових здобутків вчених [1-20], було виділено рекомендації щодо організації моніторингу якості вищої освіти: 1. Відкритість ЗВО перед суспільством є не лише ключовою умовою запобігання шкідливій ізоляції, але й необхідним чинником забезпечення прозорого та ефективного моніторингу якості освітніх послуг. Концептуально рівень такої відкритості має бути чільним об'єктом аналізу в рамках системи оцінювання якості вищої освіти. Це передбачає, що важливим завданням моніторингу є дослідження інформаційних ресурсів ЗВО, насамперед веб-сайту, який слугує основним каналом взаємодії зі суспільством та майбутніми абітурієнтами. Водночас необхідно враховувати адаптивність закладів до тимчасових суспільних тенденцій та оцінити вплив подібних дій на загальну якість системи вищої освіти. Таким чином, під час проведення моніторингу важливо розрізняти реальну політику відкритості ЗВО та практики недобросовісного самопіару. 2. Процес моніторингу якості освітніх послуг має бути безперервним. Формувати рейтинги університетів,

зокрема з точки зору якості надання освіти, базуючи їх на результатах довготривалих спостережень та моніторингових досліджень. Такий підхід позитивно вплине на суспільне сприйняття реальної якості освіти в кожному конкретному ЗВО.

3. Моніторинг повинен урахувати можливі суперечності між процедурами, які номінально спрямовані на забезпечення якості освіти та реалізацію права людини на здобуття освіти. Важливим завданням є чітке розмежування процедур, спрямованих на підтримання належного рівня освітнього середовища, і процедур, орієнтованих суто на захист прав здобувачів вищої освіти. У цьому контексті моніторинг має бути захищений від впливу змінних політичних чи соціальних обставин. Важливо, що якщо якість освіти розглядати крізь призму її відповідності запитам споживачів, створення ефективної системи моніторингу стає надзвичайно складним завданням, оскільки такі запити нерідко є лише відображенням загальних суспільних тенденцій, що породжують слабкість демократичних процедур через незахищеність від зловживання довірою чи впливом суб'єктів влади й власності.

4. Уникнення абсолютизації формальних показників академічної успішності здобувачів вищої освіти і випускників та результатів діяльності ЗВО. Виключне фокусування на таких показниках перешкоджає виявленню прихованих негативних тенденцій та створює несправедливість у порівнянні ЗВО із різними стартовими позиціями. Моніторинг якості освіти повинен відповісти на фундаментальне питання: наскільки ефективно ЗВО використовує доступні процедури забезпечення якості? Ця оцінка має стати ключовим критерієм у визначенні освітніх досягнень окремого ЗВО. Результати моніторингу повинні не лише відображати існуючі показники, але й стимулювати розвиток усіх категорій ЗВО: від провідних до регіональних. Таким чином, система моніторингу має забезпечувати динаміку прогресу ЗВО, а не фіксувати лише сталий стан справ у ньому.

5. Моніторинг якості вищої освіти має бути спрямованим не лише на оцінку повноти впровадження

відповідних процедур, а й на аналіз їхньої ефективності, які застосовуються ЗВО для забезпечення академічної якості. Важливим елементом такої оцінки є перевірка академічних досягнень випускників відповідних освітніх програм у ЗВО, системному дослідженні впроваджених процедур та інструментів. 6. Процедура моніторингу якості вищої освіти повинна мати здатність не лише давати об'єктивну оцінку рівню якості освіти у конкретному ЗВО, а й аналізувати загальну ефективність урядової політики в галузі вищої освіти. Це вимагає незалежності такого моніторингового процесу від державних установ.

7. Популяризація та активізація впровадження механізмів забезпечення академічної доброчесності у ЗВО. Цьому сприяє:

7.1. проведення семінарів, тренінгів та вебінарів для здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників ЗВО, присвячених важливості академічної доброчесності. Організація тематичних конференцій та круглих столів із залученням експертів. Створення та розповсюдження інформаційних матеріалів, таких як буклети, постери, відеоролики, що пояснюють принципи доброчесності та наслідки їхнього порушення.

7.2. Розробка чітких та прозорих політик академічної доброчесності. Запровадження електронних систем перевірки на плагіат, таких як Unicheck, Plagiat.pl, StrikePlagiarism.com. Створення комісій з питань етики або омбудсмена, який розглядатиме випадки порушень та надаватиме консультації. Запровадження системи наставництва (менторства), де здобувачі вищої освіти 3-4 курсів допомагають новачкам (здобувачам 1-2 курсів) освоїти принципи доброчесності.

7.3. Включення питань академічної доброчесності до навчальних програм та курсів. Організація конкурсів на найкращі студентські роботи, написані з дотриманням усіх вимог доброчесності, з подальшим нагородженням. Публічне визнання викладачів, які активно сприяють формуванню культури доброчесності.

7.4. Співпраця з громадськими організаціями та міжнародними партнерами для обміну досвідом та реалізації спільних проектів. Проведення соціологічних опитувань серед здобувачів

вищої освіти та науково-педагогічних працівників для моніторингу рівня обізнаності та ставлення до академічної доброчесності. Поширення інформації про успішні практики впровадження доброчесності через засоби масової інформації та соціальні мережі.

Висновки. Отже, існує потреба здійснювати систематичний моніторинг забезпечення якості освіти в українських закладах вищої освіти. Такий підхід матиме вирішальне значення для формування стійкої моделі академічної якості у національному просторі освітніх послуг. Проаналізовано, що моніторинг здебільшого трактують як інструмент аналізу й контролю освітніх програм у закладі вищої освіти і відповідно визначають основну його мету – досягнення певних результатів шляхом періодичного спостереження й обов'язкового зворотного зв'язку (фітбеку). Встановлено, що моніторинг, реалізація його завдань є важливим кроком для визначення ефективності організації освітнього процесу. Описано роль принципів моніторингу якості освіти (систематичності, системності, доцільності, об'єктивності, прозорості, відкритості, безпеки персональних даних та своєчасності) в оцінці освітніх процесів і задля вдосконалення системи управління в освіті з метою реалізації ідеї сталого розвитку та її безперервності. Наголошено, що вони забезпечують безперервне відстеження тенденцій розвитку освіти і дають змогу своєчасно реагувати на негативні тенденції в освіті, вносити корективи. Досліджено, що рівень відкритості закладів вищої освіти має бути чільним об'єктом аналізу в рамках системи оцінювання якості вищої освіти. Не менш важливо розрізнити реальну політику відкритості ЗВО та практики недобросовісного самопіару, щоб розуміти, які з них є конкурентоспроможними і надають якісні освітні послуги здобувачам вищої освіти. Перспективними є дослідження зарубіжного досвіду організації етапів моніторингових досліджень у закладах вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Антіпова Н. П. Моніторинг якості вищої освіти як пріоритетне забезпечення ефективної освіти в Україні. URL: <http://journals.kogpa.te.ua/index.php/pedagogy/article/view/15>
2. Білецька В. В. Основні аспекти моніторингу якості вищої освіти в Україні. URL: <https://repository.pdmu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b86a0186-88af-44ca-a246-e1a10a9be2d3/content>
3. Вакуленко В. Л. Інтегровані стратегії управління якістю освітніх послуг закладів вищої освіти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. Ужгород : Видавничий дім "Гельветика". 2025. Вип. 56. С. 14–20.
4. Воробйова О., Луговий В., Паламарчук О., Слюсаренко О., Таланова Ж., Ткаченко В. *Розвиток систем забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти в контексті стійкого розвитку: монографія* / За ред. В. Луго вого, Ж. Таланової. Київ : Інститут вищої освіти НАПН України, 2024. 92 с.
5. Воротникова І. Використання ІКТ для моніторингу і оцінювання знань Е-навчанні. *Web of Scholar*. 2018. Вип. 6. С. 43–48.
6. Геревенко А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. *Академічні візії*. 2024. Вип. 31. С. 1–12.
7. Доценко С. Технології дистанційного навчання (Moodle): моніторинг навчальних досягнень. Харків : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2023. 84 с.
8. Дубінка М. Нормативна база навчального процесу у вищій школі. *Electronic Kirovograd State Pedagogical University Institutional Repository*. 2020. Вип.1. С.124–134.
9. Дроздов В. В. Модернізація системи забезпечення якості як стратегічна мета розвитку вищої освіти. *VI Дунайські наукові читання. Імператив соціального партнерства в освітньо-науковому просторі: євроінтеграційні та*

регіональні виклики сьогодення: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (16 жовтня, 2020 р.). Ізмаїл: РВВ ІДГУ; «ІРБІС», 2020. С. 77–83.

10. Жумбей М., Омельченко А. І., Девдюк І. В. Забезпечення якості освіти у вищій школі: національні стандарти та європейський контекст. *Академічні візії*. 2024. № 39. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1604>

11. Зоря М. В., Акоюн Г. М., Горбунов, В. С. Використання цифрових інструментів для моніторингу успішності студентів. *Академічні візії*. 2025. № 44. URL: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/1990>

12. Ковальчук Л., Кравчук Т. Моніторинг якості результатів навчання студентів у закладах вищої освіти як проблема дослідження. *Молодий вчений*. 2020. №10. С. 128–131.

13. Кузьменко В. М. Оцінювання та моніторинг у системі вищої освіти. Київ: Наукова думка, 2019. 298 с.

14. Кручек В. Структура та принципи моніторингу якості професійної освіти в умовах змішаного навчання. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/743718/1/%D0%9A%D1%80%D1%83%D1%87%D0%B5%D0%BA.pdf>

15. Кучин Ю. Комп'ютерне тестування в системі моніторингу майбутніх магістрів М(Ф)ЗВО. *Фізико-математична освіта*. 2022. Вип. 35. С. 41–49.

16. Литвиненко О. В. Якість освіти: стандарти та інновації. Київ: Видавничий центр «Академія», 2020. 312 с.

17. Лукіна Т. О. Якість освіти. Енциклопедія освіти. АПН України; гол. ред. В. Г. Кремень. Київ: Юріном Інтер, 2008. С. 1017–1018.

18. Савченко Т. І. Сучасні інформаційні технології в управлінні якістю освіти. Львів: Світ, 2022. 210 с.

19. Швець О. В. Моніторинг якості освіти у вищій школі як засіб підвищення ефективності надання освітніх послуг здобувачам вищої освіти. *Дошкільна і спеціальна освіта в умовах сьогодення: тенденції, ідеї,*

можливості : Збірник наукових праць за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю. Івано Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2025. С. 215–219.

20. Штангрет Г., Приймак В., Люльчак С. Використання Google Meet для навчання студентів у закладах вищої освіти України: теорія та методика. *Перспективи та інновації науки*. 2023. Вип. 11. С. 419–431.